

F. t. L. om Ændr. i og Tilføjelser til L. om Rettens Pleje. (Dommersuppl. m. v.).

Til §§ 687 og 688.

Der kan undertiden forekomme Tilfælde, hvor der vil kunne lides uoprettelig Skade, dersom Oplysninger om verserende Straffesager kommer til udenforstaaendes Kundskab. Dette Hensyn imødekommes i Retsplejeloven ved Bestemmelserne i § 29 om Adgang til at lukke Dørene, bl. a. naar Statens Forhold til fremmede Magter eller særlige Hensyn til disse iøvrigt kræver det. Imidlertid frembyder denne Bestemmelse ikke under alle Omstændigheder tilstrækkelig Garanti imod, at Oplysninger om Sagen kan sive ud og forvolde maaske uoprettelig Skade. Bestemmelser om Tavshedspligt og Straf for Tilsidesættelse af denne kan heller ikke anses som indeholdende den fornødne Sikkerhed. Dels vil det maaske ikke senere kunne opklares, hvorfra Oplysningerne stammer, dels er Straffen som en efterfølgende Foranstaltning ikke i Stand til at oprette den allerede skete Skade. Forsaavidt angaar de juridiske Dommere findes der vel et tilstrækkeligt Værn i de paagældendes embedsmæssige Ansvarsbevidsthed, men med Hensyn til Domsænd eller Nævninger vil man ikke kunne forvente den samme Forstaaelse af, hvor vigtigt det er, at ingen som helst Oplysning kommer ud, saaledes at det vil kunne ske, at de paagældende, ikke af ond Vilje, men af Uforstand, fortæller til deres paarørende Ting, som er absolut hemmelige.

Man har derfor anset det for paakrævet at hjemle Adgang til at udelukke Nævningers eller Domsmands Medvirken i Tilfælde, hvor Hensynet til Statens Sikkerhed eller Forhold til fremmede Magter gør dette paakrævet. Det foreslaas samtidig, at disse Sager uden Hensyn til deres Art henlægges til Behandling ved Underret, i hvilken Forbindelse henvises til, at det ved § 6 i Lov Nr. 14 af 18. Januar 1941 om midlertidigt Tillæg til Borgerlig Straffelov er bestemt, at Sager om de i denne Lov omhandlede Forbrydelser behandles og paakendes ved Underret.

Bestemmelserne tænkes navnlig bragt i Anvendelse i Sager angaaende Spioneri, Sabotage, Attentater o. lign. samt visse af de i Straffelovens Kapitler 12 og 13 omhandlede Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed eller mod Statsforfatningen og de øverste Statsmyndigheder.

For at fremhæve Bestemmelsernes Karakter af absolutte Undtagelsesbestemmelser og for at opstille det bedst mulige Værn mod eventuelle Tendenser til at anvende dem i Tilfælde, hvor det ikke maa anses

som ubetinget nødvendigt, foreslaar man, at de kun kan bringes i Anvendelse i Henhold til Beslutning af Højesteret paa Begæring af Anklagemyndigheden i hvert enkelt Tilfælde, jfr. herved Retsplejelovens § 702, hvorefter Højesteret kan træffe Bestemmelse om Afvigelse fra Reglerne om Værneting, naar særegne Grunde taler derfor.

I Forbindelse med Fremsættelsen af forannævnte Forslag foreslaar man endvidere, at Henvisningen i § 687 til Straffelovens § 242 udgaar. Denne sidste Bestemmelse er ophævet ved Lov Nr. 161 af 18. Maj 1937, jfr. Lov Nr. 83 af 31. Marts 1938, idet den er erstattet af de nyere Regler i Lov Nr. 163 af 18. Maj 1937 om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. m. Henvisningen er saaledes nu uden Indhold, hvorfor den bør slettes.

Til § 692.

Forslaget indfører for Ankesager en tilsvarende Regel som ved §§ 687 og 688 foreslaaet for Sager i 1ste Instans.

Til § 730.

Der har — navnlig under de nuværende Forhold — undertiden vist sig Trang til at kunne begrænse Kredsen af Sagførere, der kan give Møde som Forsvarere i Straffesager. I Kraft af den Forsvareren tilkommende Adgang til at blive gjort bekendt med Sagens Akter vil han kunne blive i Stand til at benytte de under Sagen fremkomne Oplysninger til andre, Sagen uvedkommende Formaal, og det kan derfor af lignende Grunde, som motiverer de foran fremsatte Forslag om Udelukkelse af Lægmands Deltagelse i Behandlingen af visse Straffesager, være magtpaaliggende at sikre sig, at Forsvaret føres af en Sagfører, som ved sine personlige Kvalifikationer frembyder fornøden Garanti for, at de Oplysninger, som kommer ham i Hænde ved Sagens Behandling, kun vil blive anvendt paa loyal Maade og navnlig ikke bringes til uvedkommendes Kundskab. En saadan Garanti opnaas formentlig bedst ved, at Adgangen til at møde ved valgt Forsvarer udelukkes, idet de Sagførere, som er antaget til Udførelse af offentlige og benificerede Sager, er udvalgt med særligt Hensyn til deres personlige Kvalifikationer.

Man foreslaar derfor, at Rettens Formand, naar de i § 687, 3die Stykke, omhandlede Grunde eller andre særlige Forhold gør det ønskeligt, kan bestemme, at der ikke kan gives Møde ved valgt Forsvarer. Man henviser i denne Forbindelse til, at